

Előfizetési árak

Egész évre . . . 5 frt — kr.
Fél " . . . 2 frt 50 kr.
Negyed " . . . 1 frt 25 kr.
Tanulóknak egy évre 3 frt — kr.

Hirdetések

a legutányosabban számítottak.

B A J A

vegyes tartalmu hetilap.

Szerkesztőség

hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők:
Hochhausfcsza 42. szám.

Az előfizetési pénzek és hirdetési díjak Nánay Lajos könyvnyomdájába küldendők.

Megjelen minden vasárnap.

Egyes szám ára 8 kr.

Kéziratok nem adtnak vissza.

A leány-iskolák fejlesztése.

Előre látható volt, hogy amint az erre hivatott faktorok valahára egész jóakarattal és dicserendő áldozatkészséggel a népnevelésre és oktatásügyre fordítják figyelmüket, a leányiskolák fejlesztésének kérdése is napirendre fog kerülni; mert tagadhatlan, hogy valamint a belvárosi, és Glück-féle fiú iskoláknál, úgy itt is sok még a teendő és pótolandó.

Miután ugyanis 1870-ben dr. Haynald Lajos bíbornok-érsek úr kiapadhatlan áldozatkészsége, a boldogult Kubinszky Mihály felsz. püspök lángbuzgalma, s úgy a törvényhatóság, mint Latinovics Gábor akkori prépost-plébános és sok mások közreműködésével a leányiskolák leányiskoláira városunkban megnyitott, sokan azt hitték, miszerint bőven lesz gondoskodva a leánynevelésről, ha az eldöntött 2 tanítói helyett itt négy tanerőt beállítanak.

A tapasztalás azonban ellenkezőt bizonyított!

Az általános tankötelezettségnek fogva, mely 1869 — 70 ben még korántsem volt végrehajtván, nem 2—300 leánytanítónak, mint előtte terveztek és számították, hanem átlag 6 — 600 leánygyermek látogatja folyton az iskolánéknak tanintézetét, s évenként még valami 100 jelentkezik rendszerint a felvételre, a külvárosok I. és II. osztály tanulóiból, kiket azonban sokszor lehetetlen felvenni, mert az illető osztályok már is túltöltődtek úgyannyira, hogy átlag 170 — 190 jár az I. osztályba.

Mivel hasonló állapot mutatkozott az óvodában is, mely 1870-ben 80 — 90

gyermeknek volt szánya, de hová rendszerint 200 — 250 gyermeket iratnak be évenként, igen természetes, hogy az intézet kibővítése már rég szükségessé vált, s az 1883. évben kiadott értesítésben a 8. pont alatt idevágólag szintén azt olvassuk, hogy „az iskolások két ízben foglalkozott már e kérdéssel; Varga és Hunyady építésczerveket is készítették ennek megvalósítására, ha a törvényhatóság vagy más jöltevék módokat találhatnak a költségek fedezésére”.

A kérdés, fájdalom, azóta elaludt a hitközségi képviselők szerveztetével egyetemben, mely sok egyéb kérdés megoldása mellett hivatva lett volna a katolikus jellegű iskolák fejlesztésére is módokat és eszközöket találni, mint ez az alapszabályokban is ki lett mondva; de mivel a szükség mindig jobban mutatkozik, csakis aludt az, nem halt meg, s oly félfikra várt annak megvalósítása, minőt dr. Ivánovics Pál és Drescher Ede polgármester urakban birni és tisztelni szerencsénk van, kik nem riadnak vissza minden nehézségtől, hanem bátran szembeszállnak a küzdelemmel is, s kik, ha egyszer kezökbe vettek valamit, nem hagyják azt többé elaludni, hanem szivós kitarással kidzdenek azért mind addig, míg a cél utáza is el van érve, mint ezt igazolja a felvégi új iskola, és remélhetőleg igazolni fogja mielőbb a belvárosi fiúiskola felépítése.

Mint a „Baja” 10-ik számának vezércikke és az ezt követőleg közzétett jegyzőkönyv mutatja, most a népnevelési bizottság, s itt főképen dr. Ivánovics és Drescher urak karolták fel a leányiskolák fejlesztésének kérdését, s miután ezek nevei teljes garan-

tiát nyújtanak arról, hogy sem a belvárosi fiú iskola építése és a Glück-féle épület kibővítése, se pedig a polgári leányiskola kérdésének megoldása nem fog újhol ad gracas cal ndas elődiztatni, szivesen elmondjuk mi is e tárgyra vonatkozólag nézeteinket, még pedig főképen azon szempontból, vajjon az iskolánéknak iskoláival kapcsolatban, illetőleg annak kibővítésével és fejlesztésével lesz e czelszerűbb a kérdéses polgári leányiskolát létesíteni, vagy pedig azt teljesen figyelmen kívül hagyva, egészen új tanintézetet kell-e majd beállítani?!

(Folyt. kov.)

A rothadásnak ellenálló két burgonyafaj.*

Azon körülménnyel szemben, hogy a burgonyák oly nagy mérvben a rothadásnak alá vannak vetve, különösen a mezőgazdasági köröket érdekelni fogja, midőn megtudják, hogy a „Magnum bonum” és a „Champion” nevű hasonfajokban azon burgonyanemek találtak, a melyekben minden elonyók összepoositva vannak s melyek éppen a nehéz talajban kitünően tenyésznek s nedves években is úgy mennyiségre mint minőségére nézve is kitünően jövedelmeznek. Mindakét nem megérdemli mezőgazdánk legnagyobb figyelmét, különösen azokat, akik nehéz, nedves, hideg, nem drainirozott talajokon gazdálkodnak, mert eddig mindakét burgonyanem a rothadásnak ellenállt s nedves években is bő termést adott.

* Ezen érdekes czikket Melis Emanuel a poruliczi (csehországi) gazdasági egyet. titkara küldötte be közlésre.

A „Magnum bonum”, a híres angol tenyésztő, Sutton tenyésztőmánya minden kétségköt kizárólag egyike a legjobb burgonyanemeknek, alakja hosszúas veséded, néha gömbölyű; rügyei egészen laposak. Ezen faj az 1883. londoni burgonya kiállításán 1000 különféle faj mellett az első jutalmidjat nyerte. A „Champion” egy Arbroathban (Skótzországban) Nikol John által magból tenyésztett vidéki burgonya, mely termelési és ellenállási képessége végett a brit tartományokban olyan kedvelté lett, hogy az angol és skót mezőgazdák a tenyésztőnek hálaíjuk jeléül becses ajándékokt adtak. A „Champion burgonya” gömbölyű, mély rügyű s az első rangú étel s takarmány burgonya, földfeletti szára nem enged a dudvának felülni, beárnyékozza egész őszig a földet s porhanyóvá teszi.

Mindakét fajta rendkívüli termékenysége mellett a következő példák tanúsodnak: „A „Magnum bonum” burgonyát — írja Kosel A. Rothkostelben (Csehországban) — minden gazdának a legjobb lelkiismerettel ajánlhatom, mert a leghidegebb és legnedvesebb földben is minden rothadásnak ellentáll 1 kilóból nedves földben 45 kilót kaptam. — Zika plébános úr Kbelben (Csehországban) 1 kiló „magnum bonum”-ból 3 év alatt 105 hektoliter szep egészséges burgonyát kapott. A „Champion” burgonyáról is a legkedvezőbb jelentések jöttek. A gácsországi Sirowy Just bérlő írja: Szivós, áthatlan talajban 5 kiló „champion” természettem, a mégis 75 kiló nagy egészséges burgonyát kaptam.

Sok írásba kerülne, ha itt mindazon számos, kedvező jelentésekét előadni akarnánk, a melyek ezen két burgonyafajról hozzánk küldettek s elég lesz ha megmondjuk, hogy most a kevesebb

TÁRCSA.

Egy gyermek története.

Írta: HUGO VICTOR.*

Világra hozta őt, anyja kiszorvotta. A végezt szeszélye így ádák mint lehet? Egy anyát mértől meg, gyermeket megtartva, hogy majd mostoháknak legyen győrelt rajbat! Atyja még ifjonti, más név vett új évre, Egy éves a kisdéd s — pária szentegny! Hújos kis ártatlan, rozsa őra szült tőde! Am egy jó aggyastán gyámja, s érére élet. Ez agy volt nagyatya. Gyakran ilyép védnek Lenki kezdőt olyak, kik már nem is élnek. Az agy is a kisdéd anyjának dajkája, Gyászolt jó lányáról más se maradt rája.

Ha korunk már hajlott, jók se vagyunk márs, Mint hogy kiket üldöz nyomor, szors csapása, Hozzánk menekülnek bizalommal, hittel, S ezer kis gyermek-kéz csak hozzánk esd mind fel. Kell is hogy legyen itt aki áldást bintsen, Ki a szót egye enyhe fényt derítsen, Szívéből nézvédt, hogy még ki ne haljon, Anyátlan kisdédhez a fűves dombhajon Legelő kis kecskét ki oda vezesse, S folyton a szerszertet igélt hirdesse; Ki az élet terhet eltűri segítsen, Legyen agy vagy ifjú, — mindig, Ezért Isten Ki szenvedőt terít szenvedő szemékre, Az anyát elvére, mást adott helyette, Telet a láng iránt fogakonyá téve, Néi szívet adott az agy déd keblébe.

Palika kis élett egy kezdé mint árva, Nagy szeme bámulva nézett a világra; Ártatlan gyermekkor hangján gyűgyögve Őrült az égboltnak, mely kékkéll fölött;

* Hugo Victor 83-ik születési napját ünnepli most az egész műveltség világ, Europa minden részéből érkeznek az ősz hárchór a felkésztetők hangjai. Ez alkalomból lapunk is, a nagy költő legcsodálatosabb műveiből a „Századok legendája” utolsó (IV-ik) kötetéből közli a megadó szép-szerű elbeszélést, formahű fordításban, a „Pesti Páris” címűt. Legyen ez a mi hódolatunk, melylyel a nagy szellemnek ajándokunk szük.

Angyal volt, az élet aranyos korából Nagyatya bámulta: mily édes, mint hájól, Mint a nyár roggela, amint a nap fölkeitt, — Oh miként imádtá ez alkony e roggelt!

Az agy a gyermeket házába vezette, Hol fák közt tág rónán ellátottat messze, Mily messze egy gyermek szeme s vagy érhet Zöld, nyári mezeikben pompáztak a rétek, Föltekint az erdő s vízek lehe longe; S a ház tág kerlyében illatot lehelte S a sok dús virággy Páliták becszete, — A virág nem képes aljas irigységre!

Itt szórta virágát alma s barackfájja, Számozta cserjéje az utat elzárta, Hajló fűz borult rá fénylő viz-tükrre, Mintha a habok közt nympa-had fródna; Kis fezekkel mélyből, hnymszt zengve lágyan Csavogott a madar, hála szolt dalában, Moha közt a csermely, lomb közt a szél zsonga, Hajtuk egymást tette arny s fény váltakozva, Sugáros szür-ég vidám ószezhangjától Újjon, nyár díszében a föld közel s távol, Pál angyal volt az éden kecslette, S megszokta e magyart, hol minden szerette.

Ily kert, mondó, nem bájos? Benn egy, agy s egy kisdéd,

Az ég nagy költője, az Isten, tekintsed Barmi művet, így tesz, így művészin tár-ít. Emelve egymásnak eltérő vonásit, — Gyermekét a rózsák, az aggett a gyerek, A rózsák patján, — az agy meg a keret E képen; — zold páaszton csupasz gyermekrepedes April illatában! Virgii, ez mi kedves! Oly bájos, oly gyöngö, agyódní kell érte, Szegény édes gyermek, hogy az őzt megérje, Mérges szél lehelrt rá születes percén, Úgy lebet a sirba jó szülőhöz mé, Szeptáni kell, — e tiszt var egy hű kecskére, Egy tarka gida lesz Pál tejtűstevre, S mert a gida szökéll, az ember mért másszék?

Pál jártl akur. S a jó agy szót: „Vársz még . . . ? Nem? Na jó, hát járjunk!” . . .

— Hogy ing a piciny láb, Egy butor — Charj bús, egy kö — Scjla, mind gát,

Melyet még kikérül, a kis láb s térd reszket. Am ez imbolyg közt erőt nyert s nem szvettet, Mint az ág, bár hajlong, azért nő s nem vesz ki . . . Egy év — már daczos kor; egy szó: nőni s győzni!

Pál egy lépve, most imbolg, megáll, mogint bátran Utak indul, lépkel; nagyatya nyomában Aggkörtl remélgő kézzel istápolja. A kisdéd imbolgól, maga is tanulgója; S egy lábás lépésen kacag mint a kettő, Oh, ki fohterés ezt! Mint egy dalra költő Napsugaras erőt, vagy egy csillag fényét, Ki ezt egy gyermek csengő nevetését? Az égi szeretet artatlan fonsége.

Újra lép, most imbolg, megáll, mogint bátran Utak indul, lépkel; nagyatya nyomában Aggkörtl remélgő kézzel istápolja. A kisdéd imbolgól, maga is tanulgója; S egy lábás lépésen kacag mint a kettő, Oh, ki fohterés ezt! Mint egy dalra költő Napsugaras erőt, vagy egy csillag fényét, Ki ezt egy gyermek csengő nevetését? Az égi szeretet artatlan fonsége.

Az agy, tisztos alak, bibliai szünte, Kire a Hőreben társant tekintve Maga Mózes is tán, — most nem volt egyéb ő, Mint egy jó nagyatya, unokáját feltő; Ellen nem alhatvát a gyermeki bájnak, Teszt, mit a kisdéd szeszélyi kívánna; S boldog e kis agynak följelést ellisse. Pál is mindennap új dolgokat kezdte, És a kis gondolat haagokba tör már ki, Aztán emelkedve szavakba már vágni, Majd megakad egy szón, mit hogy nem tud, atall, S szemek, szavak helyett egy dacha csap által, Pál is így tiszott egy hangot a másra, Csodás dalsorokat halkán dúdorzava, Csodás, csicsereg folyton, szünete nincs unpal, S a vén ház csodálja édes áhitattal;

Ahol hallák, mindütt mosoly kell és béke, Mintha dala jel voln! egy-egy ünneplésre, S róla susogtak a kertben a fák, lombok, S Palika boldog volt, kedves és oly boldog!

A házat a nyújtott tiszta gyönyör áran Palika unokát; nagyatya mint báranj

„Gy fogad szót neki: „Vársz atyus!” — vár szavon, „Vagy: nem: jöjj!” — s az agy jön. A tavasz a télén

Igy uralkodik az ifjú kor jözegeim, Most próbál új öszhangban élt így együtt szünteit. A szarunk unoka s elnyomott nagyatya, Mintha a jannár a mélyt ringatja, Mig ezer fészekből árad a madárdal, Az artatlan két lény boldogan ott járál, Egyik gyermek nyolczara, a más meg két éves, Mit az már efolejt, ez már tudni képes, S a gyermek lelkenek nincs éje, homálya, Gondolkozik; — az agy oktatgatója rént, Nagyatját meghintni tanítja a kisdéd, S egymástól tanulják csodálni az Isten, Mindent együtt tesznek, együtt alva, jászava, Oh, mennyi szeretet egy oly piciny házá! Egy szobában laktak, ki is együtt járva, S mily égi alkalom új kedves örökra. Az első betű, mint volt az első lépés! S nagyatya nem győzi, eléggé gyöngéd és kényeztető néven hívni a kis lelket, Mondván: „Oh te édes, te aranyos gyermek!” S mily gyöngéd párbeszéd, mily bizalmas szavak! Meseben csövegnek így a kék madarak: — „Vigyázz kisdéd s az viz . . . Ne síess a par- ton . . .” — „Vigyázzok.” — „A síre lépi szépen.”

S a fonséges szép nap a mely szür égen Teljes pompájában leragogy mosolygva, Mig az agy a gyermek homlokát csokolja.

Az atya e közben jól élt új nevelé, Híaba, a sirból a halott nem köll fel, Ha a hában már az új lélek a kedves . . . . Egy kis fűt is szült a másodköt hitves; Pál élt se tudta, — minek is! Ily boldog, Nagyatyával őly vidám, derült volt ott, Nem törődve mással.

A nagyatya elhunyt.

Miután Semető Rachel, jó Bozóttal meg Rótt Ret hallák: „Sírjátok, meghaltok!” — Ók sírtak; De egy gyermek mit tud titkáról a sírnak?

vagyonos gazdáknak is alkalom nyújtatik, hogy ezen két burgonyanemot maguknak megszerezhessék, és tenyésztessek, mert a gazdasági kísérő állomás Veskában Szemicz mellett (Csehszlovákia) elhatárota, hogy kisebb gazdáknak az egyik vagy másik fajának 5 kilóját 50 kr-ért természetesen át fogja engedni. Miután bebizonyított tény, hogy bizonyos időtartam alatt (s ha 20-30 évet is tényleg) minden burgonya előregőzítés s elfajul, ha mind csak gumók által tenyésztetik, a vetésvalóság nagyon tanácsosnak mutatkozik, hogy végre a burgonyarothadásnak gát vessessék.

Különfélek.

— Jankovich Aurel főispán úr 6 méltósága az elmúlt héten hivatalos ügyekben Szabadkára utazott, hol lelkes ovatiókban részesült. A szabadkai közönség, mely érdeműs mőködést osztalton elismert, ünnepélyesen fogadta, díszelődel rendezett tiszteletre.

— Hymen. Budai János kir. törvényszéki bíró, szabadkai lakos, a törvényszék egyik legmunkásabb és kapotabb tagja, új bajai kir. aljárásból, egyjezte a szabadkai társáskörök egyik legműveltebb hógyet Babits Mari kisasszonyt. Állandó boldogságot kívánunk.

— Kiltüntetés. Az 1848/9. évi hónapok beteggyógyító és temetőkezesi egylete, Milásevics Márton helyben kir. közgyűlési urát, mult havi úlesén, jótékonykodásai érmeirel — dísz táblának köszöntötte, s az érrel szót díszkönyvet készített s a mar. 21. s. küldötte.

— A bajai Ifjúsági egylet által e hó 18-án rendezett ifjúsági estély jól sikerült. Stern Ábris tanár úr „A hollandok és a tulipán mint észvesztő”, Scherer Sándor tanár úr „Emberbaráti intézetünk”, róli történeti előadása mindvégig lekötve tartá a szép számmal egygyűlt közönség figyelmét.

— Hymen. Saly Dezső, főlegbácsi kir. ajárasbíró mult kedden jegyezte el Milásevics Márton kir. közgyűlési urát, s az érrel szót díszkönyvet készített s a mar. 21. s. küldötte.

— Portómentesség. A kormány megengede, hogy az ipartestületek levelezési portómentességet élvezzenek, multán az ipartestületek parhatósági józokat gyarorolnak.

— Nt. Pusk István ker. jegyző. Apantim plébános az apantim, zombori, palánkai, bási és a kulai espereskerület hivatalos iskolafelügyelője (Eminenciája által ideiglenesen minőségben kinevezett).

— Kiegyezés. A Schön Samu-féle fizetés képtelen társaság hitelezői egyezsége lépések s így az ügy békes megoldást nyert.

— Esküőr. Rónay Ede siklósi győzteszerés hétón vezette olárhöz özv. Koblarusch Samuné kedves leányát: Josefín kisasszonyt.

— Kiderült lopás. Trezskits Lajos bajjai polgárnak házában lopás lett elkövetve az év elején, de a tettes kimozomsza nem sikerült. A mult héten a káros Zomborban járt, hol az utczán egy zsanisiczi cigányon ruháját felismerte. A tettes azonban elfogottat, s beismerte, hogy zsanisiczi cigányok társaságában hatokat be káros lakásába, s a szobában volt ágy- és ruhaneműket ellopták, azokat maguk közt felosztották. Kolompár Lajos, így nevezik a kérekerült tettest, a bajai kir. bíróságnak adatott át, társai azonban megszöktek.

— Gróf Gubernatis Angelo hazánk ezen kitűnő vendége március 16-án, azaz hétón Szabadkára érkezett. A városi hatóság több tagja és a nemzeti Casinó választmányja a tudós ferfut megjelölveket ünnepélyesen fogadták s d. n. 3 órakor tiszteletre a „Nemzet” szalólabában díszelődel rendezte, melyet este a színház egyjelges műsorból a hó díszelőadása követt.

— Dr. Antunovics József, Szabadka város főorvosa, a m. a. s. Antunovics M. Á. T. Á. S. szabadkai kir. közgyűlésnek és földbírtokosnak kitűnő képzetűsége és közszeretete részesül a f. hó 7-én jegyet váltott bajsai Vojnits Ilon a kisasszonnyal, Vojnits Simon földbírtokos bájos és cemeselőki leányával.

— Tűz volt vasárnap reggel 1/2 6 órakor, mely alkalommal a honvéd-kasztanya istállóinak egy része lett a lángok martalekává. A helyszínen gyorsan megjelent tűzoltók karöltve a honvéd legényekkel csakhamar eloltatták a tüzet.

— Vaskaton hétón a délutáni órákban szintén tűz ütött ki, s dacára a gyorsan érkezett segítőknek, mégis 10 ház égött le. Bajáról a tűzoltók szintén kiunt voltak.

— Szabadkán az újonczás — írja a „B. E.” — rosszul ütött ki. Az előírtott hadkötelek közül csak 147 taialattott alkalmasnak. Az 186 korszakból nem jelentek tí 207, a II-ikből 99, a III-ikből pedig 86, felülvizsgálatra rendeltették 65, szemkorokába küldötték 92, tehát f. év május havában az utóállításra kötelezettek létszáma 635. — A város 128 katonával áll maradt. Az elmaradottakból — azt hisszük — a létszám könnyen ki fog kerülni.

— Pécsert f. hó 5-én volt a r. a. d. i. Emilia, a szímgazdó leányának s a társulat közkedvettségű nyilvános jutalmjátéka s egyttal búcsúja a színházról, mert a kisasszony a napokban vezető olárhöz Káry Bé a ügyvédjelölt. Színe kerülték: „Beosztás”, „Szerelem varázsát” és mint „boldogság”. „Egy kis vihar”, mindhárom darabban, de kiált az utolsóban tűnt ki a jutalmazott s a közönség, mely a színház minden zugában megtöltötte, számos koszorúval, gyönyörű bok-

rétákkal s egyéb értékes ajándékokkal lepte meg a távozó művésznőt, kinek az előadás végzetével hatszor kellett megjelenie a lámpák előtt, multba ezek jelzani kívánta volna a közönség, mily nehezen válik meg kedvenzetül.

— Bács-Bodrogh vármegye allspánjától. Minthogy gyakorta fordul elő azon eset, hogy az utlevélt folyamodok kervényen nincsenek felszerelve a szab. yszerint előirt bélyeg- és kiállítás díjjal, szükségesnek tartom az erre vonatkozó fennálló szabályokat a következőkben figyelembe ajánlani. A külföldi utlevél kiállítás díja 1 frt, bélyeg illetek szinten 1 frt. Ha az utazás célja Törökország, úgy ezen felül még 2 frt 40 krnyi látározási díj is fizetendő. Napszámosok, munkások, iparosok és cseledek azonban 1 frt helyett 5 krnyi kiállítás díjat és 1 frt helyett csak 15 krnyi bélyegilletéket tartoznak fizetni, a 2 frt 40 krnyi látározási díj azonban egész összegében rajuk néve is fennáll. — Kelt Zomborban, 1885. évi március hó 12-én. Az alispán és főjegyző hivatalos távollétében: Mihályi János főjegyző, mint alispáni helyettes.

— Bács-Bodroghmegye kezelése alatt álló Kovács József fele osztályalapon az alapító levél értelmében egy nem nemes származású ifjú részére tartottott és évi 100 frttal egybekötött osztályi állomás meg a most folyó 1884/5-ik iskola-év kezdetén úr-szedése jövén, tehát ugyanazon megyei-iskolai származású római katolikus hittársul, szegényebb sorsú, nyilvános és országosan egyenlő viszonyítványok kadarsa jogosulttanntestnek tanulól, kik ezen állomást egyenlően elhagyják, hogy ez iránti felmondványokat az alapító levél értelmében az illető tanterület kir. főjegyzőszóköz irán folyó évi április hó 12-ik napjig előiróthoz nyújtsák. — A pályázók folyamodványaikban a tanulmányaikban való jó előmenetel, — a levél tartalmát megindokl feleről — rendes iskolai bizonyítványokkal a most folyó tanévben előhatott és érkező jó magyiselettel, szorgalmat, elméleti tehetséget az illető tanterület bizonyítványával igazolni, azon felül pedig származásukat, szülői állását, családi létszámát és vagyonállapotát, okmányilag kimutatni kötelesek Zombor, 1885. évi március hó 10-én. Az alispán és főjegyző hivatalos távollétében: Mihályi János, főjegyző mint alispáni helyettes.

— Eladó a kötet „Magyar Lexikon” nagyon jutányos áron. Hol? megmondja a kiadó-hivatal.

— A. Képes Családi Lapok” 25. száma Melner Vilmos kiadásában igen változatos tartalommal jelent meg. Egyes szám ára 15 kr.

— Szólótenyésztés magból. N. o. b. e. F. kimerítő kísérletek szerint a szőlő magvai közül csak néhány százalek csiraképes és ezeknek csirázó etje is igen csekély. Mig a f. zabonaművek és elhez hasonlóak már 2 nap után legnagyobb részt kicsirázóak, a szőlő magjai, hasonlóképen számos fa- és cserje magjához, csak hetek, sőt hónapok után csirázóak ki. Úgy látszik, hogy a nemcsesített szőlőfajok sokkal kevésbé bírnak csirázó erő-

vel, mint a közönséges fajok. A friss szemekből vett, jól érett szőlő magvak csirázóak legjobban, mig a levegőn erősen szárított magvak amugy is már csekély csirázó erőnkéből sokat vesztenek. A beszárított szőlőmagvak magjai hasonlóképen vesztenek életerejükből. A csirázómagk felmelegítése 18 és 20 fokot tít (egész 25 és 30 fokig) nem mutat kedvező hatást; 2-3 napig tartó nyugte erjesztés kedvező befolyást gyakorol a csirázásra, ha a magvakat ezen művelet után azonnal elvetik; de az erjesztés hat napnál hosszabb időtartamig minden csirázó képességet elvesztelték. (G. M.)

— Megrémült borbély. Egy madri borbély ezben a minap nagy rémület volt. Egy idegen ur, midőn a borbélyközös kintjait végig szelvelte, a borbélyegyet kezébe kivetve a borbélyt ezen szavakkal: „Hadd lássam, élesre van-e köszörítve?” De ebben a pillanatban a borbély megfoghatatlan módon eltűnt a kezéből és az idegen egy nagy konyhakést tartott a s. kezében, melyet borbély nyakára tett, hogy öngyilkos módon végeztessen életének. — E vir hatalmas sugárban szökött föl és mire a megrémült borbély és a jelenet többi tanúi megtekintni feljelle ugrottak, az idegen ur felmehetett, nyilvánosan meghafatolta magát, egy pénzdarabbal vetett a pénztárazsátra és mosolyogva távozott. A mulatságos öngyilkos a hírneves borbély, Hermann tanár volt.

— Egy kitűnő szer. Budapest. Folyó hó 5-én hoztam utóztott becsas tudakozásra, ezennel van szerencsém értesíteni, hogy a Brandt R. győzteszerés újratit labdacis, igen jó hatású s az én gyomortajomban és székrekedéseben e legjobb szolgálatot tettek s bajaimon alaposan segítettek. Ezért a svajci labdacisokat (a győzteszerésárak egy doboz ára 70 kr.) mindenképen legjobb meggyőződesemmel úgy ajánlom, mint a leghasznosabb győzteszer. Fogadják a tekintetes ur legbensőbb köszönetem-értök. Örökké háas lekötelezettje: Ehenführer Oszkár, VII. ker. Dobutca 8.

— Jó kereszt. Egy szerény, jó bizonyítványokkal ellátott fiatal ember, ki magát helyi ügyönek kiképzésé akarja, ajánlatos felteiekkel mellett azonnal alkalmazást talál **NEIDLINGER G. özégnél.**

— Patkószögek. Hajótörés alatt. „Tiszteleddé aya! — mondá a kapitány a hajó felkötésénél, ha ez a vihar még egy félórát tart, akkor felóra volna mindnyáján a menyországban lesznék.” „Isten ne ment meg attól!” kiálta rémületen a tiszteleddé.

— Valóság. Az országúti mutatatóban olvasható: „Lomonozsig három mérföld. A ki azonban nem tud olvasni, menjen a legközelebbi faluba, ott majd utba igazítják.”

— Ujseprő. „Jegyzetek meg magatoknak” ada ki nem réghen a reedeletet egy udonsított házasszony a családtagoknak: „ha kétszer csöngök,

Csak áll s bálmul . . . Olykor mondotta nagyatyja: „— Gyermekek, én meghalok, téged az elhagyva s nem lesz agd nagyapád, aki úgy szeressen...” A kicsiny e szókra nem vetett ügyet sem, s nem tudván, az mit tesz, csak újonczott, edes Gyermekek-nevetéssel.

Oly gyarló, szegényes Kis falusi templom, mint minők fönnirtárják. Fogadjá magába Pali hót nagyatyját; A lelkes őt mormol, hanyagul imázsa, Szomszédok, barátok belépnék a háza, Megadná az agnák a végtiszósséget; Kénn tavaszi mezben pompáztak a rétek A sötét menetet tarkászócskikkal; Pár egy reggél hangon imát regelett el, A menet aztán itt egy mély utca terti le, Melynek peremén egy heverő tehénke Bámni szemelt le nem vette rókát; Ünepölő ruhában vonultak a párok, S a szegény koporsó Palika kisvéré. A menet a kicsi temetőt elérte, Melynek mohos falu, beomlóa itt-ott; A templom tele nyúlt; puszta, kopar kis folt, Min nics búszke strók, vagy iratos emlős, Csak sorba szegényes, barna lakereztek Mutatják, kiket vett az Úr tit magához; Kopánygyal befutott fá-rács, ócska-zaros, A falha beróva, reteszül éjlekre; A gyermek megállt ott, a rácsot nézelve, Csak azt nézi folyton, — mily kitűnő látvány!

Gyermekek előtt a sors egy látomány tán, S azt hiszem, szemükben csak álom az élet; Haj! kell csillagok hamar árnyba téved, Pali három éves . . .

—Te kis sántán-gyermek! Szenvedhetlen gonosz! El, el, vagy megverlek! Túrhetlen amit tesz, amit mer büntetlen, Hogy én az asztalán eddig is túrhettem! A ruhám leont, kizsarra a tejet, — Kenyérre és vizre a pinczébe vedel! Kit szidnak így? Pali. Szegény kicsi férj! Hogy nagyatyja meghalt, egy idegen lépet csakmar a házba, őt ide vezetett, Ez volt atyja, őt meg egy nót láott, köllén Egy kis csecsemővel, s e gyerek volt pocsac,

A nő nem soká várt, hogy dühét kiontesse Minden anyja egy sphynx, szívógyöngös — vérszes, Sötét ha félt, gyűlölt, ámha szeret: fényes; Gyermekekhez gyöngéd, máséhoz kegyetlen; Ha kell, — tűr, apostol, mártír s látók egyben De egy gyermeket, ki aranyhajó, kedves, Úgy üdönni, köll talán ember sem lesz! Tölgyfa árnyán szűrés kusza cserje, — Mi más ez? Gyűlölség oly nagy szeretetre. Pali azt nem érté. Ha hazajött este, Mintha a szoba is sötét éjle veszne, Úgy látja; s ott zokog hosszan, késő éjje, S horogz mint a saslejt, min a szél fut végig Csak follyd mindig, nem pedig felébredt, — Ah! szegény kis gyermek, gyászos sors szült téged.

Úgy érzi: e háznak nincs ablaka, napja, Az érkező hajnal hidegen fogadja, S az ez o-mor rája . . . „El, el, nem tnrlek meg!” Kialt a mostoha, s a szegény kis gyermek Csak elompolg . . . Mintha egy löcötört sértnének! Nem reg oly vidám most, még vége kedvének, Gyászol éret sok hál madár s virág-társ, Nemrég százsorsozóp volt, most gyászos arvaska — Szenvedhetlen, lusta, a szemében felkissz! — Szidja a nő, kinek csak az óve tetsszik; Ágpa meg nem bánja, — nejele szerelmes, Angyalt látva benne, szeszélyinek kedvez; S mig a nő Palira jó szemmel se nézhet, A szikokra gyakran jönek hízlegelők, — De nem neki szólaok.

—Jól szerelmem, étem! Isten, mily gyönyörű angyalt adtal nekem. Egy darab éj is meg, polyba belöve, Angyal maradt s mégis gyermek lett belőle; Karomban az éden, tell szerelmemel, Mily szép vagy, mily édes! Beléld lez ember; S mily nagy, mily nehéz mar, mint egy járó gyermek, Hadd csökölöm lábaid, piczi térdédd meg! Éltém te lá itálak, egy ugar szál rám. — S Pali remélték, ahogy egy kis barány Vagy egy felső róza emlékezni képes, Mintha reg neki is szóltott volna még ez.

Éteket most úgy kapja, egy zughan, a földön, De némién tűr, nem szől, szemből nem jön köny. Oh óh óh érő a gyermekek lelke! Olykor busan ül, az ajtra meredve.

Egy este keresik, nincs sehol a háza. Től vihara dől kiűn, zúdos fakat rárva, Az ég veszt regt, zúgra borzasztan . . . Rónn kis labak nyoma látszott meg a hóban.

Aztán megtalálták a gyermeket másnap. Most emlékeztet már, hogy mintha siralmas hangjait hallották volna! a ridg éjben. Pár még nevetett is, azt véle, ideitlen Gungyhag sija folyton e szót: „Papa, papa!” S most az egész hólyg, gregre, arajja Aggódva keres, — megtalálták végre, A kérés-reánsál, ah de már nem élve! Hing, mint az éjle, meredi, mint a szikla, A kis test, a kis láb, mely idáig bírta; Hogy talált egyedül e szomorú helyre? Egyik kis keze még a rácsot ölelte, Mit hogy felfigyeltesen, hasztalan próbálta: Ah, érze, hogy itt van egyetlen barátja, A sötét nagyban soká szolgáltata, Hasztalan! Nem ébredt szegény agd nagyatyja, S pár lépésre tölle oszorgott végre . . . Hogy amás föl nem kelt, 6 phent mellette.

Kacziány Géza.

Partos Dezső ur apró üzletei.

— Rajz. — Irtá: TOLNAI LAJOS. Az egész város területén nem volt olyan szép pont meg egészséges hely, mint a Lóher-utczában, az oláh templom mellett. Itt is a kényensprő háza előtti széles szöglet tartom a legkiválóbbnak. Kertek, gyümölcsösök, nem messze a szőlőhegy s telejében igazi koronául a lombos, sötét, kékes erdő. Hogy lehetett itt játszani a sok szegény cizmadia, asztalos, varga, szabó és hivatal szolga fiúknak, leányoknak, reggeltől estig! A Hóli mészáros vén darabontja ott

örizte kora tavaszról késő őszig a juhokat, berbécsket a kaszárnya oldalában, a gyepes partokon, a vágott orru fészterező bolond, konya unok-öccse (de tén fia volt, csak nem merre a katonas feltegenek bevallani) itt spólt, dudorászott örökké a malacok és baromfiak mellett; a szenes szekelyek itt állottak meg a jó vásár után a czehmester ur koromjában, hol mindent ami rosa, tisztelesség árán lehet kapni deákna, profszornak, ügyvédnek, kis hivatalnoknak, — s ezekkel egy társaságban a kerti bódé alatt a polgárság részenék is. A szomszéd kis falvak pajjai is sűrűn belátogattak a komához, város képviselő urhoz, egyházi tanácsos és számos egylettek vezér tagjához. Igen, mert egy érdeket jól felfogott tudó modern korsomárosnak, főkep ilyen kisebb fészkekben, amió Vardomb városka is — minden közéleti tisztesség csak úgy hull az ölebe. E mai reális kor meglelte embereit!

Itt ezen a pompás réten játszanak mai nap is az utca gyermekei, dai és leányai és korhely mesterlegényei, kiknek balszam és győzteszer ezer gondjuk közt a gyermekkel való artatlan játszás.

Segíteni kell az ifjaknak, mutatni a jobb fogásokat lapdában, bakfuttyben, és más hasznos népszerű játékokban — hogy legyen belőlük ember, s ha úgy hozza a jó szerencse: országos képviselő, s a körülmenyekhez kepest hol az egyik, hol a másik oldalon. Ott ahol a gyümölcs elből zsendül, s jókorabb érik.

Sokan vannak a gyermekek, bizony sokan az iskolák nem olyanok, hogy mindenkit befogadhassanak. Talán nem is szabad. Ez a templomok joga csak.

Mint a magas politikában hogy vannak kiválóbb vezer egyéniségek, úgy itt is. Kacs Adolf czukrász gyermekei a zászlóvivők;

jöjőn be az inas, ha egyszer esőnek, jöjőn be a szobalány s ha egyszer sem esengetek, jöjőn be a szakácsné.*

A színházban egy nagyon magas férfi állt egy alacsony előtt. Ez utóbbi, kissé rövidlátó lévén, az előtte ülő magasnak oda szólt:

"Kérem tessék lelélni." Azt hitte ugyanis hogy áll. Erre a magas férfi felkel, hogy azt, a ki őt megszólította, megkeresse. "Oh, most meg a padra is fel száll" — kiált fel az alacsony.

Azok a gyermekek! Pista leltem, mondí a nagyúrnén, ne torzitsd el arcodat, mert egyszer majd a jó Isten megharagszik, aztán örökre úgy hagyja.

— Nemde, nagyóni, mikor kicsiny voltál, a te arcodat is úgy hagyta?

Közgazdaság.

A malaczkok felnevelése.

(É.) A márcziusi malaczkokat minden gazda szereti, mert tudja, hogy az ez idő tájban világra jött malaczkompásan gyarapodnak és kitünően értékesíthetők. A ki tehát tenyész-koczárt tart, lásson utána, hogy áprilisban legyenek piacra való malaczkai. Másodszor őszel fi dízűk a kocza, hogy a malaczkok a tél bekövetkeztéig már egy kissé megerősödjenek.

Egy jó tenyész-kocznak sokszor 10-15 malaczk is van. A nagy számban azonban sohasem kell örülni, mert az mindig az egyes állatok minőségének rovására megy. Különben is csak annyi malaczkot nevelhet fel a kocza, a mennyi csöcsve van.

Hogy a kocza hasassága 115 napig tart, mindenki tudja.

Ha a kocza cöcssei megdagadnak, puha és meleg fekhelyről kell gondoskodni számára. A fától körülbelül egy lábnyira egy kis korlátot kell alkalmazni, hogy a malaczkok félre ugorhassanak, ha a kocza lefekszik, mert különben a kocza gyakran összenyomja az egyiket vagy másikat.

A kocza legelői levő cöcsceiől jön a legtöbb és legjobb tej. A c-éledeket tehát meg kell hagyni, hogy a gyengébb malaczkokat lehetőleg ezek alá tegye.

Három hetes korukban a malaczkok már enni kezdenek. Ekkor az őt elrekesztett részében, hova a kocza nem juthat be, pörkölt árpa, szétvagdalt burgonya és tejes leves álljon részükre.

6-7 hetes korukban a malaczkokat piacra lehet vinni. Egy részük peraze a háztartásban fogyasztatik el. A malaczkok között mindig találkozik egy-kettő,

a melyek fejlődésükben hátramaradtak; ezeket még pár hétig a kocznál lehet hagyni, hogy hátramaradásukat helyre pótolhassák.

Ha a malaczkokat fel akarjuk nevelni, fő követelmény, hogy szabályosan, azaz napjában legalább ötször meghatározott órákban etessük őket, és hogy az őt, valamint az etető és itató edények tiszták legyenek. A malaczkoknak adandó tejet kedvetlen langos vízzel meg lehet higitani, nemskára aztán közönséges lisztes levestel.

Minden malaczkra naponként egy fél liter tejet lehet számítani, melyet háromszorra kell nekik adni. Nem szabad elfelejteni, hogy a malaczkok legfontosabb tápláléka a tej. Tejet minél tovább kell a malaczkoknak adni. Tej és tejtermékek nélkül nem lehet malaczkokat jóval megerősöztetni. — A tej nemcsak a saját tépereje által hat, hanem a többi tápanyagok, mint például a darát és szemes takarmány, burgonyát stb. is emészthetőbbé teszi.

Meg kell továbbá jegyezni, hogy a sertések fiatal korukban fejlődnek leggyorsabban. Ekkor tehát bőven el kell látni jó táplálékkal. Egyszerre ne adjunk a malaczkoknak sok eledelt a vályuba, hanem csak keveset, de minél többször. A táplálék legyen langyos meleg és szilárd táplálék, utána mindig ivás következzék, hogy az állatok gyomra és belői kitáguljanak. Csak így lesz ugyanis jó hízó belőlük.

A vályut, mielőtt friss táplálékot öntenék bele mindig ki kell először alaposan törölni szalmával hogy savak ne képződjenek benne. Azt az üstöt is, melyben a sertésakarmányt főzzük, minden egyes esetben meg kell tisztogatni. A sertésekkel a piszkosságot szokták jelképezni. Nagyon hiytelenül. A sertés nagyon szereti a tisztaságot és hálát is érte, csak hogy ha másképp nem megy, elég filozofus arra, hogy a piszkosságban is meg legyen. De ebből azt következtetni, hogy a sertésnek mindig, akár piszkos van, akár tisztaságban, nagyon helytelen, mert a tapasztalatok kétség-telenül mutatják, hogy a sertés minden tekintetben való tisztántartása nagyon is kifizeti magát, sőt határozottan következménye a kellemes jövedelmező sertés-tenyésztésnek.

Ezt nem lehet eléggé gyakran hangsúlyozni, — mert kivesen látszanak ezt tudni és még kevesebben — tartják figyelemben.

S a két ember — suttogva, összébb hajol.

— Nem ér az élet semmit.

— Rég mondom ezt, Dezső barátom. A torta készíttést be is fejeztem.

— Ha gyermekeim volnának, de elhaltak s szerencsétlenségemre természetes uton — most megelégn magamat, — mormogja búsan, de vigyázó tekintettel a nyugalmazott írrok ur, ki a legtitésesebb szegény emberek egyike. Így ismeri a város. Szürke tomtott haját mindig tudós módon fésüli, titusa gallérj visel — sokszor kemény papírosból, angol divat szerint, s őly edzett szívű, hogy téli ruháját nyáron át is — tőkép ily hívós korcsmáiban el tudja viselni. Különben olyan kurta ember, hogy röviden lábakat és hosszabb derekat, törzset még nem igen láttam.

Úgy ül hosszú pipájával, (dohányt is mindig tud kapni) a hogy maga a megtestesült komolyság, városközi hivatalos kötelesség. Lassan, vontatottan beszél, mivel a polgármester is mindig így beszélt.

— Az élet egészen elvezetett előttem — veszi fel újból themáját Partos ur, — savát, izét. Ha egy kivárandó párom nem volna — rég pisztolyhoz nyultam volna, Adolf.

— Te nem itéled el az öngyilkost?

— Nem én, okosan teszi. De ez a fő. Mai nap a világ ebből is hasznat tud huzni, Adolf.

— Hogy?

— Szenzáciút ébreszt.

— Miké? — s égtek a cukrász be-esett kék szemei.

— Megosztja családját. Megy az npa a gyermekek felel és marad az asszony a kisebbekkel. Vagy lehet úgy is, megfordítva. (Folytatás következik)

Már a malaczkok egészségére nagyon jó ha elég mozoghatnak a szabadon. Ezért legyen az őt előtt egy kis elkerített szabad hely. Itt aztán legyen két vályu. Az egyik mindig friss víz, a másikban faszén és hamu. A sertés nagyon sokat szeret inni, különösen nyáron. A szén élesíti a fogakat és az emésztést is előmozdítja. Ha van valami folyóvíz a közelben, naponként bele kell hajtatni a sertéseket, hogy fürödjenek. Ez is nagyon egészséges nekik.

Néha a szópós malaczkoknál hasmenés áll be. Ez annak a jele, hogy a kocza teje nagyon erős és általában nem jó a malaczkoknak. Első dolgunk legyen tehát a kocza táplálékát megváltoztatni. Adjunk neki lehetőleg tejet és savót ezenkívül tört borsót és árpadarát. A malaczkoknak párdig egy kis kanálnyi krétport hozzájával keverve (naponként 2-3 szor) igen jól fog tenni. A sertés könnyen eldugul. Ez ebből jó néha egy kis szódát keverni takarmánya közé. A különféle gyógyosok (Glauber só stb) adagolásánál nagyon jó orvosnak lenni, mert a sertés — nem igen bírja el ezen sokat. — Szükség esetén tehát nagyon kis, legfeljebb 30-40 grammnyi adagokban kell adni, mert különben kárt okozhatnak.

Általában az állatok közül a sertésnek lehet a legnehezebben beadni az orvosságot. Legzérsebb, ha egy erős ember a sertés fölé áll, megfogja füleit és felemeli. Ilyenkor a sertés föltája száját és az orvosság beadható neki

Heti naptár.

MARCIUS (31 NAP.)

23	Hétfő	Frumenczius vt.	Holdnállás:
24	Kedd	Gábor főangyal	Első negyed
25	Szerda	Gyüm. o. b.-assz.	23-án 6 ó 39
26	Csütörtök	Mánó	p. első szél,
27	Péntek	Fajdalm szög	azután eső.
28	Szombat	Sixtus p vt.	
29	Vasárnap	Cyryll vt.	

Üzleti tudósítás.

Buza uj.	Baján, 1885. márczius 18.	7.25
Zab		6.65
Árpa		6.—
Rozs		6.90
Kukoricza uj.		5.40
Kéles		5.20
Bab uj.		7.—

Az árak 100 kilogr. után.

AZ ELSŐ CS. KIR.

DUNAGÓZHAJÓZÁSI TÁRSULAT MENETRENDJE.

Érvényes 1885. feb. 21-től további intézkedésig SZEMÉLY- és POSTAHAJOK:

Budapestre: naponta kétszer, reggeli 3 óra 45 perckor, és délutáni 3 órakor.
Mohácsra: naponta kétszer, reggeli 6 óra 45 perckor, és este 8 óra 40 perckor.
Ujvidekre: naponta reggeli 6 óra 45 perckor.
Zimony, Belgrád és Panesovára: kedden, szerdán, pénteken és vasárnap reggeli 6 óra 45 perckor.
Orsovára és Dunafeldejemenekbe: szerdán, pénteken és vasárnap reggeli 6 óra 45 perckor.
 A hajók indulása **Budapestről** déli 12 órakor és éjjeli 11 órakor.
 Érkezés **Budapestre:** hajnalban 3 órakor és délután 2 óra 45 perckor.

Nyílt tér.*

MATTONI-FÉLE
GISSHÜBLER
 legújabb asztali- és üdítő ital,
 kitűnő hatásának bizonyult köhögésnél, gégehajoknál, gyomor- és hólyaggyulladásnál.
 Mattoni Henrik, Varsbad és Budapest.

*Ez rovat alatt közöltetett nem vállal felelősséget a

Vasúti menetrend

Bajáról — Szabadkájig.

Bajáról	indul	d. e. 10 órakor.
Bikty-Gördő		10 — 45 pk
Bács-Almás		11 — 30
Csikeria		11 — 58
Szabadkára érkezik	déli 12 —	32
Budapestre	esti 8 —	15
Szegedre	d. u. 4 —	30
Gombosra	esti 7 —	11

A „Gondúzó” szépirodalmi hetilap

f. évi áprili hó elsejével harmadik érnegyedik lép és rövid fennállása óta, rendkívül és változatos tartalmánál fogva ol pártoláskan örvend, mely az irodalom terén valóban páratlanul áll hazánkban

A „Gondúzó” erkölcsöt nemcsitő és lelket művelő, érdekesítő és gondokat űző olvasmányival kimerít-hetlen tárházat képez családok és egyesek számára.

A „Gondúzó” munkatársai: P. Szatmáry Károly, Tolnay Lajos, Komócsy József, Kiss József, Margitay Dezső, Mikszáth Kálmán, Szana Tamás, Tóth Endre, Vértési Arnold, Kazár Emil, Jézsáki Károly, Endrédi Sándor, Balázs Sándor, Dalnady Győző, Prém József, Hentaller Lajos, Sziklay János, Reviczky Gyula, Palágyi Lajos, Lévy Sándor, stb. stb.

A „Gondúzó” továbbá megkezdte „A grandiókus asszony”, Maritt E. világhírű regényének közzését, egyedül jogosított magyar fordításban, mely regény egyszerre hat nyelven jelenik meg.

Vége pedig örvendő emlíjük meg, hogy Jókai Mór és Beniczky Béja Lenke korszakos íróink ígértét bírjuk, hogy a „Gondúzó” számára írni fognak, míáltal oly kellemes helyzetbe jutottunk, hogy hazánk irodalmi kitűnőségeit csoportosítjuk lapunk körül.

A „Gondúzó” megjelen minden vasárnap 3/4, ivnyi tartalommal és ára a bérmentes székföldessel együtt negyede-évre csak 1 frt 50 kr., félére 3 frt.

Mutatóny számmal mindenkinek szívesen szolgálunk ingyen és bérmentve, ki e végett hozsánk fordul.

Az előfizetés pénzlek legzérsebbben posta utalvánnyal a „Gondúzó” kiadóhivatalához küldendő.

Székelv Aladár

a „Gondúzó” kiadó tulajdonosa Budapest, Dob-utca 14.

Feloldó szerkesztő: CSERBA FERENC.

Arverési hirdetés!

Alolított kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezenen szóhírré teszi, hogy a bajai kir. íbróság 1883. évi 10820. számú végzése által, végrehajtató Fischer A. bajai kereskedő cég javára, Róth Samu bajai lakos alperes ellen 672 frt 80 kr. tőke és járulékal erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság feloglalt és 708 frta becsült különféle női és gyermek cipők, bolti szerelvények és szobatorokból álló ingóságok nyilvános íbrói árverés utján eladtának. Mely árverésnek a 1850/1885. sz. kiküldött rendelő végzés folytán, alperes bolti helyiségében és lakásán leendő eszköz-lesére határidő 1885. évi márczius hó 23. napjának déli 11 órája kitűz tik, és ahhoz a venni szándékozók oly megjézzel hivattak meg 1881. évi LX. t. cz. 101. §-a értelmében a legtöbbet ígérők készpénz fizetés mellett becsárán alul is eladati fognak.

Kelt Baján, 1885. évi márczius 19.

Rudány Gyula,

bír. végrehajtó.

